

Sentencja

Odmówienie, w ramach opodatkowania dochodu, podatnikom niebędącym rezydentami – którzy uzyskują większą część swych dochodów z państwa źródłowego i którzy wybrali system opodatkowania u źródła – możliwości skorzystania z tych samych odliczeń osobistych co te, które są dostępne dla podatników będących rezydentami w ramach zwykłego systemu opodatkowania, nie stanowi dyskryminacji sprzecznej z art. 21 TFUE, o ile owi podatnicy niebędący rezydentami nie są poddani ogólnie wyższemu ciężarowi podatkowemu niż ciężar spoczywający na podatnikach będących rezydentami i na osobach z nimi zrównanych, znajdujących się w podobnej sytuacji.

(¹) Dz.U. C 31 z 1.2.2014.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 listopada 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos administracinis teismas – Litwa) – Bronius Jakutis, Kretingalės kooperatinė ŽŪB/Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos, Lietuvos valstybė

(Sprawa C-103/14) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 — Artykuł 7 ust. 1, art. 10 ust. 1, art. 121 i art. 132 ust. 2 — Akty wykonawcze do tego rozporządzenia — Ważność, w świetle traktatu FUE, aktu o przystąpieniu z 2003 r. oraz zasad niedyskryminacji, pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań i dobrej administracji — Modulacja płatności bezpośrednich przyznawanych rolnikom — Zmniejszenie kwot — Poziom płatności bezpośrednich stosowany w państwach członkowskich Wspólnoty Europejskiej w jej kształcie na dzień 30 kwietnia 2004 r. oraz w państwach członkowskich, które przystąpiły do Wspólnoty Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. — Brak publikacji i uzasadnienia]

(2016/C 016/05)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bronius Jakutis, Kretingalės kooperatinė ŽŪB

Strona pozwana: Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos, Lietuvos valstybė

przy udziale: Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija

Sentencja

1) Artykuł 7 ust. 1, art. 10 ust. 1 i art. 121 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „poziomu płatności bezpośrednich stosowanego w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie” należy rozumieć w ten sposób, że za rok 2012 wspomniany poziom wynosił 90 % poziomu całości płatności bezpośrednich i że pojęcie „poziomu płatności bezpośrednich w nowych państwach członkowskich” należy rozumieć w ten sposób, że za rok 2012 poziom ten był równy poziomowi państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej w jej kształcie na dzień 30 kwietnia 2004 r.

- 2) Decyzja wykonawcza Komisji C(2012) 4391 final z dnia 2 lipca 2012 r. zezwalająca na przyznanie krajowych uzupełniających płatności bezpośrednich na Litwie za rok 2012 jest nieważna, natomiast badanie pytań prejudycjalnych nie wykazało niczego, co podważałoby ważność art. 10 ust. 1 in fine oraz art. 132 ust. 2 akapit ostatni in fine rozporządzenia nr 73/2009.
- 3) Badanie wspomnianych pytań nie wykazało niczego, co podważałoby ważność art. 132 ust. 2 akapit ostatni rozporządzenia nr 73/2009, w brzmieniu wynikającym ze sprostowania opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 18 lutego 2010 r.
- 4) Termin „dydis” użyty w litewskiej wersji językowej art. 1c ust. 2 akapit ostatni rozporządzenia Rady (WE) nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej, który został dodany do rozporządzenia przez Akt dotyczący warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, ma takie samo znaczenie jak termin „lygis” użyty w litewskiej wersji językowej art. 132 ust. 2 akapit ostatni rozporządzenia nr 73/2009.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 12.5.2014.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 listopada 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Koblenz – Niemcy) – RegioPost GmbH & Co. KG/ Stadt Landau in der Pfalz

(Sprawa C-115/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 56 TFUE — Swoboda świadczenia usług — Ograniczenia — Dyrektywa 96/71/WE — Artykuł 3 ust. 1 — Dyrektywa 2004/18/WE — Artykuł 26 — Zamówienia publiczne — Usługi pocztowe — Przepisy jednolitej administracji regionalnej państwa członkowskiego wymagające od oferentów oraz ich podwykonawców zobowiązania się do zapłaty minimalnego wynagrodzenia pracownikom wykonującym usługi stanowiące przedmiot zamówienia)

(2016/C 016/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Koblenz

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RegioPost GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Stadt Landau in der Pfalz

Przy udziale: PostCon Deutschland GmbH, Deutsche Post AG